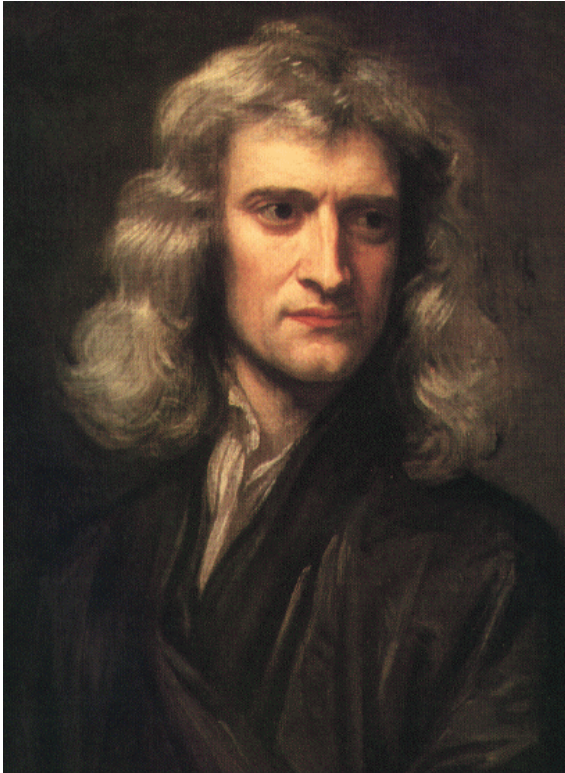

ISAAC NEWTON

J A K H O N E Z N Á M E
(1643-1727)

To, že Newton považoval studium Bible, a zvláště proroků, za důležitější než studium matematiky, fyziky nebo zákonů světla, se svět dozvěděl ze soukromých archívů až v posledních desetiletích. Někteří však, zvláště světoznámý spisovatel Dan Brown tvrdí, že Newtona nezajímala teologie, ale alchymie. Jedna věc je však jistá. V 21. století se musí znovu psát životopis Sira Isaaca Newtona.

„Jsem hluboce přesvědčen, že Bible je Boží Slovo, které napsali Bohem inspirovaní lidé. Čtu ji každý den.“

můžeme se dočíst v jednom z listů, které byly zveřejněné v roce 1990. Pisatelé životopisu až do 20. století nerozuměli, čemu vlastně tento anglický fyzik věnoval většinu svého života. Po dobu tří století, s jednou výjimkou, se na veřejnost dostaly jen jeho přírodovědné výzkumy. Ale existují i o mnoho obsáhlejší nezveřejněné rukopisy, kterým nerozuměli ani odborníci. Tyto svazky jsou „opředené“ tajemnými legendami a dědici je úzkostlivě střeží.

Newtonovy rukopisy byly objeveny až v r. 1963 na dražbě v Sotheby 's v několika bednách, ale na jejich přezkoumání dlouho nedal souhlas ani jejich nový majitel.

Přesto v roce 1991 zveřejnili jednu část materiálu prostřednictvím mikrofilmu, což ve vědeckých kruzích vyvolalo značný šok. Vysvitlo totiž, že světoznámý fyzik až tak velkou část svého života nevěnoval výzkumu zákonitostí přírody.

Pro Isaaca Newtona bylo zázrakem už to, že se vůbec narodil. Světlo světa spatřil jako předčasně narozený v roce 1643. Byl křehoučký a zranitelný, že nikdo nepočítal s tím, že zůstane naživu. „Byl by se vešel do čtvrtgalonové nádoby (cca 1 litr) – takto vzpomínala na svoje novorozené děťátko jeho vlastní

matka. A navíc jeho otec, který se také jmenoval Isaac, zahynul v anglické občanské válce tři měsíce před narozením svého syna.

Chlapeček sice přežil, ale ani svou matku si velmi neužil, protože zanedlouho se znovu provdala a svého syna přenechala na výchovu svým rodičům na venkově. Jeho starostliví opatrovatelé ho zapsali do velmi významné školy, kde si brzy všimli jeho výjimečného nadání.

Isaac se jako 18tiletý dostal do Cambridge, kde uviděly světlo světa jeho první vědecké objevy.

Tady vznikl epochální zákon gravitace, zákony světla a také tady sestrojil teleskop. Newtonovy zájmy od třiceti let jeho života byly více nasměrovány na výzkum pravd nadpřirozeného světa. Nenaplňovaly ho ani přesnější objevy fyzikálních zákonů, ani to, že díky nim už jako mladý člověk získal slávu a uznání celého světa.

„Gravitace vysvětluje pohyb planet, ale neodpovídá na otázku, kdo je dal do pohybu. Bůh je ten, který všechno řídí, který všechno zná, to co existuje, a je možné na tomto světě.“, píše Isaac.

Z jeho spisů je zjevné, že víc než abstraktní teologie ho zajímalo, jaká budoucnost čeká lidstvo na základě Biblických proroctví. Prohlásil: „Charakteristickým rysem pravé církve je to, že se hledí na proroky, protože Bůh dal proroctví na to, aby jim moudří posledních časů porozuměli...“

Newtonův teleskop z roku 1668

O budoucnosti říší

Z Newtonových spisů jsou nejvýznamnější analýzy starozákonní eschatologické knihy proroka Daniela a novozákonní knihy Zjevení (Observations Upon the Prophecies of Daniel and the Apocalypse of St. John) – tyto se objevily v roce 1733.

Fyzik texty Písma vysvětloval doslovně, podle jeho názoru k pravdivému a přesnému porozumění obrazné řeči proroků je potřebné hluboké studium.

Podle něho jsou ve viděních knihy Daniela načrtnuté historické vzestupy a pády především velkých světových říší, až po období návratu „Syna člověka“ – Mesiáše – na zem, aby tu ustanovil tisícleté království.

Ve svých spisech *Poznatky* předběhl způsob a systém zkoumání protestantských Biblických badatelů 19. a 20. století o 200 let.

„Danielova proroctví na sebe navazují, jakoby jednotlivé části vycházely ze základního proroctví, které se rozuzluje v jednotlivých částech. Nejjednodušeji se chápe první a každé další přidává k předcházejícímu něco nové.“ (*Poznatky* 3. kap.)

Podle něj, obrazy v knize Daniel - socha ve snu krále Nabukadnesara a ve vidění proroka – podoby zvířat, představují čtyři za sebou následující světové říše.

„Kaldejeci a Asyřané patří ještě k 1. obrazu. Médci a Peršané k 2. obrazu. Makedonie, Řecko, Trácie, Malá Asie, Sýrie a Egypt k 3. obrazu, a evropské říše, které jsou západně od Řecka, znamenají obraz 4. zvířete.“ Podle jeho názoru je Římská říše čtvrtou, a k ní patří latinské země ovládané římskou církví. Jeho názor na katolickou církev nebyl ani zdaleka překvapivý: Řím ztotožnil s Velkým Babylónem – podle Zjevení Janova, pro modlitby k mrtvým a uctívání obrazů, jehož soud se naplní ještě před návratem Mesiáše.

Poznatky obsahují více zajímavostí. Jsou tam Newtonovy výpočty pravděpodobného data ukřižování Ježíše Krista, který vychází na 33 rok n. l.

Na základě evangelií sestavil chronologický sled událostí Ježíšova života a služby.

Každého varoval, aby nezneužíval prorocké texty naprázdno, z marné zvědavosti, k určení data „konce světa“. Je pravda, že on sám ve dvou svých spisech vzpomíná, že podle jeho výpočtu by mohl případný návrat Mesiáše vyjít na 21. století. Toto datum bylo zneužito jako senzace na titulní straně londýnských novin (*The Daily Telegraph*), podle kterého vědec předpověděl „konec světa“ na rok 2060. Díky objevení jeho rukopisů informace převzala všechna známá světová média. Rok 2060 skutečně figuruje v jeho rukopisech jako jedno z možných dat, kdy se spustí apokalyptické události posledních dnů. Toto tvrzení založil na faktu, že se římská církev v roce 800 n. l. korunovací Karla Velkého s konečnou platností odtrhla od pravdy. K tomuto datu přidal, odvolávajíc se na Danielovo proroctví 1260 a takto mu vyšel rok 2060. Ale napsal k tomu, že toto datum je pouze předpokládané číslo.

Na epochální zákon gravitace přivedlo Newtona jablko, které mu podle legendy spadlo na hlavu v rodinné zahradě.

Později Isaac řekl:

„Gravitace vysvětluje pohyb planet, ale neodpovídá na otázku, kdo je dal do pohybu. Bůh je ten, který všechno řídí, který všechno zná, to co existuje, a je možné na tomto světě.“

Dohady

Od objevu nezveřejněných rukopisů přetrvávají polemiky, zda byl tento vědec předchůdcem výkladů biblických fundamentů, anebo, jak to dávají tušit jeho další rukopisy, byly jeho zájmy nasměrovány k tajemným odvětvím vědy, křesťanstvím odmítnuté. Podle některých byl v teologickém pojmání i kacířem, neboť údajně odmítl Svatou Trojici.

Dan Brown ve svém bestselleru „Da Vinciho kód“ vzpomíná Sira Isaaca Newtona jako Leonardova potomka, jako velmistra okultní svobodozednářské sionistické řehole.

Faktem však zůstává, že v Newtonových rukopisech se nachází i několik svazků věnovaných výzkumu alchymie. Podle životopisců se vědec na popud cambridgeského fyzika-alchymisty Henryho Mora pokoušel o přepracování teorie tajemných praktik alchymie.

Z dokumentů vyplývá, že po čase s alchymii skoncoval, ale jeho pokusy měly pro něj vážné následky. Překonal otravu rtutí, a také se nervově zhroutil, což zanechalo stopy na posledních letech jeho života. V pozdějších spisech radikálně odmítl gnosticizmus, kabalou, a jejich zakladatele nazval „antikristy“.

Dohady o pravděpodobnosti jeho členství v svobodozednářské lóži vyplývají z toho, že Isaac Newton byl od roku 1703-1727 (čas jeho smrti) předsedou Královské Akademie. Mnozí z kruhu vědců byli skutečně veřejnými členy svobodozednářské lóže, ale o tom, že ním byl také Isaac Newton se zatím nenašly důkazy.

Zakladatelem legendy okolo sionistické řehole, která se snažila o sjednocení Evropské dynastie, je jeden falzifikát, který v sedmdesátých letech vyrobil francouzský inženýr Pierre Plantard, který o sobě tvrdil, že je oprávněným dědicem Bourbonského královského trůnu.

Dohady není možné uzavřít, když soukromé archívy ještě ukrývají velké množství Newtonových rukopisů.

Možná její Veličenstvo, královna Anna, byla nejprozíravější, když mu v roce 1705 udělila rytířský titul. Tato panovnice mu totiž titul neudělila za vědu a výzkum, ale proto, že se Siru Isaacovi Newtonovi podařilo jako ministru financí jejího Veličenstva (tento všestranný vědec zastával dlouhou dobu i tuto funkci) odhalit a na šibenici dostat největšího padělatele mincí své doby.

Isaac Newton (1643-1727)

Narodil se na samotě Woolsthorpe v Lincolnském hrabství na severovýchodě Londýna, podle starého juliánského kalendáře, který v té době a Anglii platil, na Vánoce v roce 1642. Otec mu zemřel ještě před narozením, matka se podruhé provdala a o malého chlapce se většinou starala babička. Newton byl jako chlapec samotář a často nemocný a nic nenasvědčovalo tomu, že je mimořádně nadaný. Do školy chodil nejprve ve své rodné vesnici a potom do nedalekého Granthamu, kde bydlel v rodině lékárníka Clarka. Tady získal přístup k rozsáhlejší knihovně, rychle začal ovládat klasické jazyky a seznámil se například s Euklidovými základy geometrie. V roce 1661 odešel studovat na Trinity College v Cambridge, kde byl jeho učitelem výborný matematik a fyzik Isaac Barrow. Newtonovo studium na univerzitě přerušila morová epidemie v letech 1665-1667. Newton se vrátil do rodné vesnice a přemýšlel tam nad svými budoucími objevy. Tehdy mu podle známé legendy na hlavu spadlo pověstné jablko, které ho přivedlo na myšlenku o zemské přitažlivosti. Po návratu do Cambridge ukončil studium a převzal katedru geometrie po svém učiteli Barrowovi. V následujících letech se usilovně věnoval vědecké práci.

zdroj: týdeník Hetek (5. srpna 2006)
časopis Logos (2007/1)
překlad: VH